

Moby Dick

Herman Melville

Aquella nit, durant la guàrdia mitjana, quan el vell -com solia fer adesiara- va pujar del balou on estava repenjat i va anar al seu forat de coberta, tot de sobte va avançar ferotgement el rostre i va ensumar l'aire marí com ho hauria fet un espavilat gos de vaixell en acostar-se a alguna illa bàrbara. Aleshores va declarar que hi devia haver alguna balena a prop. Ben aviat aquella olor peculiar, que a vegades se sent des d'una gran distància i que prové d'un catxalot viu, fou perceptible per a tota la guàrdia. Cap mariner no es va sorprendre quan, després d'inspeccionar el compàs i llavors el penell, i després d'assegurar-se tan exactament com fou possible de la provenença de l'olor, Ahab va ordenar ràpidament que fos alterat lleugerament el rumb del vaixell i que es disminuís el drap. La prudència extremada que dictava aquells moviments fou justificada amb escreix en trencar el dia per l'espectacle d'una clapa allargassada de calma directament a proa del vaixell, suau com l'oli, i que semblava, per les arrugues d'aigua com pels plecs que la vorejaven, la marca d'aspecte metàl·lic polit d'algun embat ràpid del corrent a l'embocadura d'un torrent profund i veloç.

-Homes als tamborets! Tothom a coberta!

Retronant amb les puntes de tres aspes lligades a manera de maça damunt la coberta del castell de proa Daggoo va desvetllar els qui dormien amb tals retrunys de judici final que els homes sortiren com una exhalació per l'escotilla, amb la roba a les mans.

-Què veieu? -cridà Ahab girant la cara enlaire.

-No res, capità, no res! -fou el so que va baixar com a resposta.

-Gonetes i prerroquets a dalt i a baix i veles a totes bandes!

Amb tot el velam desplegat, ara Ahab va amollar el cable salvavides reservat per guindar-lo al masteler de sobregoneta. Pocs moments després ja l'hissaven quan, no havent arribat encara a dos terços del seu camí, i mentre ullava cap endavant entre el buit horitzontal entre la gàbia i la goneta, va llançar un esgarip de gavina en l'aire:

-Allí bufa! Allí bufa! Un gep com un cim nevat! És Moby Dick!

Herman Melville. *Moby Dick*. Barcelona: Edicions 62, 1984.

Traducido por Maria Antònia Oliver